

Johann Quistorp

**Programma Rectoris Academici Johannis Quistorpii, D. Theolog. Past. I. & Prof.
P. Quo ad eundum Exequias, Beato Johanni von Thienen/ Studioso probo &
erudito. d. XXX. Aprilis. Anno M.DC.LX. Omnes & omnium ordinum Literatos ...
invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777418789>

Druck Freier Zugang

Quistorp, J.
in J. v. Thien
Rostock 1660.

PROGRAMMA
RECTORIS ACADEMICI
JOHANNIS QVISTORPII,
D. THEOLOG. Past. J. & Prof. P.

Quo
ad eundem
EXEQVIAS,
BEATO

JOHANNI
von Thienen

Studioso probo & erudito.
d. XXX. Aprilis. ANNO
M. DC. LX,

Omnes & omnium ordinum Li-
teratos, peramanter invitat.

ROSTOCHII,
Typis Hæredum NICOLAI KILII, Academ,
Typographi.

Bernhardus

Bona mors iusti, propter requiem :
melior, propter novitatem : opti-
ma, propter securitatem.

RECTOR

JOHANNES QUISTORPIUS, D.

ITa Naturâ comparatum, nec aliter fieri potest, quin caro & sanguis tristissimè perturbetur, quoties aliquâ necessitudine nobis junctos, ante diem, vitalia claudere intuemur lumina. Neq; sanctissimi adèò Patres & Patriarchæ à luctu alieni fuerunt, ut parentum, conjugum, liberorum denique suorum inopinâ morte, planè non indoluerint. Est etenim, ut Poeta ait, quædam flere voluptas, expletur lacrumis egeriturq; dolor. Plurimum verò invicem differunt, interque se meritò distingui debent Christianorum & Ethnicorum, similiumq; veram religionem nescientium, lacrumæ. Hi enim, quia verbum Dei ignorant, aut agnoscere recusant, omni spe & consolatione carent: Et quò firmitus persuaserunt sibi animas unâ cum corporibus perire, tantò gra-

tò graviorē quoq; luctum esse oportet; quan-
do ipsimet sibi ipsīs spem omnē præcindunt, sta-
tuentes, quidquid ita ablatum sit, id penitus in-
teruisse, nec unquam rediturum, quare amoris
vehementiæ magnitudo doloris respondebit:
Sic animas corporibus supervivere existimant,
majoribus turbinibus, & tempestuosarum cogi-
tationum imbribus jactantur; non possunt enim
non esse sibi pessimè conscii, qui in tanta pecca-
torum mole & frequentia, eorum remissionem
nullatenus sperant. E contra Christiani spe fir-
missimā, à quā deijci nequaquam possunt, fulci-
untur; quippe illos, qui Servatorem Christum a-
gnoscent, & Mortē ejus frētī, delictorum impuni-
tatem firmiter credunt, certissimè votorum suo-
rum compotes fore sciunt: nec posse Deum face-
re, ut quos Filius amat, eos ipse aversetur: clari-
simo siquidem illius præcepto passim jubemur,
proram ac puppim salutis nostræ in Christo col-
locare, Christum recipere, extra Christum nihil
spei, nihil rei nobis esse, discere. Nullum itaque
dubium est, quin hac spe excellentissimā, luctuo-
sissimus etiam Christianorum gemitus ita mitiga-
ri queat, ut brevi deprimatur tandemq; dissipe-
tur & evanescat. Veniet enim hora, quum omnes,
qui in sepulcris sunt, vocem Filij Dei audient, &
prodibunt, qui bona fecerunt, ad resurrectionem
vitæ.

vita. Non enim suos relinquet in morte Christus;
sed è morte, vi verbi sui, ad vitam æternam exci-
tabit. Ex quò fundamento, Evangelica legatio-
nis facile princeps Divus Paulus suam adhortati-
onem & doctrinam ad Thessalon: extruxit, scri-
bens: nolo vos ignorare de his, qui obdormiunt,
ne tristes sitis, sicut alii, qui spem non habent.
quare quoties ex hâc terreni corporis caveâ, quos
diligimus, per mortem abripiuntur, illam spem
ac firmam consolationem mentibus nostris in-
sculptam perpetuò circumferre debemus, non a-
missos, sed præmissos; & ut Cyprianus dixit, rec-
edentes præcedere, ut proficiscentes & navigâtes,
desideraricos debere, non plâgi, nec accipiendas
hic atras vestes, quando illi ibi alba vestimenta
jam sumpserint. Et quidem nobismetipsis id im-
putandum erit, si spem illam ex oculis & animo
amiserimus. Christus etenim in omnibus dictis
ac factis suis, hoc unicum & præcipuum subindè
proposuit, ut nos omnes de spe illâ certissimos
redderet, ne illam nobis unquam excidere pate-
remur. Quod quidem prolixè demonstrare pos-
semus, nisi jam essemus persuasi Piè Defuncti co-
gnatos, [quorum causâ hæc, non sine magnâ
συμπροβία, publico damus] etiam nobis nihil mo-
nentibus, hanc spem mentibus suis jam antè fir-
missimè impressisse, adeòque hanc doloris acer-
bita-

bitatem', quā nunc paucorum dierum decursu
tertiā vice, ex obitu hujus literati juvenis experi-
untur, fortiter & æquanimiter, sine fremitu aut
indignatione toleraturos. Non enim casu ho-
mines nascuntur, aut moriuntur; non casu tales
calamitates piis imponuntur; sed certo & admi-
rando æterni Patris consilio ac voluntate, qui eos,
quos diligit, quam ocysimè ex his miseriis huma-
næ vitæ eripit, ne externis lapsibus ac sceleribus
conscientias polluant. Natus hic est Anno 1637
Rostochii, & paulo post, sanguine Sacrosancto
Servatoris nostri JESU CHRISTI, corruptæ na-
turæ adhærente reatu ablutus, & renatus in Bapti-
smate JOHANNIS nomen accepit. Unde &
mors ejus non extinctionem & interitum; non
cruciatu aut pœnas excitavit; verum rectissimū
iter ad beatam & immortalem vitam, jucundissi-
mamq; cum Deo & Ecclesia cœlesti consuetudi-
nem aperuit: Ubi enim Baptismus est, ibi Chri-
stus, remissio peccatorum & vita æterna. Patrem
his in terris habuit, B. CHRISTIANUM von Thie-
nen/ Senatorem laude dignum. Matrem B. Ger-
druht Schnitlers/ Matronam Christianam. Inter-
mitto Avos & Proavos, quorum commemora-
tionem, intra breve tempus, jam bis instituimus.
Parentes cum linguæ Latinæ gnarum, Lünebur-
gum miserunt ante quinquennium. Cum ibidem
pulve

pulverem scholasticum sparsisset, Wittebergam
commigravit; Tandem domum doctrinâ & pie-
tate instructus reversus, vitâ non sine laude trans-
egit. Ita ut spem de eo conceperint maximam
noti & familiares, Sed mœrore cōfectus ex recen-
ti obitu Dn. Patris & Sororis, in febri ardentem
ante 14. dies incidit, quæ & demum ultimâ feriâ
Paschatos eum ex hac vita abripuit, anno ætatis
XXIII. Et juxta ter optimi, ter maximi DEI judi-
cium, ex hoc ærumnoso mortalitatis ergastulo,
in cœlestem Paradisum translatus est: ubi cum
sanctis Angelis & beatis Animis latissimo adspe-
ctu J E H O V A gaudet, ac ante thronum Agni, cum
innumerabilibus turbis, ex omnibus gentibus &
tribubus collectis, stans amictus stolâ albâ, & pal-
mam manutenens, altâ & suavissimâ voce D E O
Creatori & Salvatori suo nunquam intermoritu-
ras laudes decantat. Et verisimile, sicut percepimus,
beatissimam animulam æterni istius gaudii
gustum jam percepisse, dum ante morbum, inu-
sitatâ alacritate, velut tripudiando sursum ocu-
los & ad cœlum, tanquam ejus potiundi deside-
rio maxumoperè teneretur, dirigere visus est:
quales pios profectò motus non rarò in cordibus
hominum à Spiritu Sancto accendi minimè dubi-
tamus. De hac cœlesti & beatâ consuetudine cum
Deo, ad quam piis omnibus mors patefacit viam,
hodie

hodiè etiam attentius cogitemus, qui Christiani
sumus, ut quamvis caro & sanguis obitū amico-
rum vehementissimè doleat; lætissimam tamen
spem amplectimur, scientes eos ad tempus tan-
tum reconditos esse, nobis, si in fide constantes
perseveraverimus, restituendos. Quandoquidem
autè præstarè ingredi domum luctus, quam convi-
vii, quod ibi coràm cernamus, velut in exemplis,
quàm repentè de vitâ nostrâ sit actum; Rogamus
omnes Academiæ nostræ cives, Dominos Profes-
sores, Doctores, verbi divini Ministros, Magistros
Nobiles & studiosos Juvenes, ut hodiè horâ pri-
mâ in templo Mariano convenire, ac exsuvias
sanctissimæ animulæ inibi usq; ad extremum di-
em quieruras, ad sepulchrum haut gravatim de-
ducere, suæque præsentîæ mœstissimorum dolo-
rem lenire, in simulq; se, suamq; incolumitatem,
hujusque Academiæ & Civitatis salutem Jehoyæ
potentissimo ardentibus precibus commendare
velint. P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus
ult. April. An. 1660.

pulverem scholasticum sp
commigravit; Tandem de
tate instructus reversus, vit
egit. Ita ut spem de eo co
noti & familiares, Sed mœr
ri obitu Dn. Patris & Sorori
ante 14. dies incidit, quæ &
Paschatos eum ex hac vita
XXIII. Et juxta ter optimi,
cium, ex hoc ærumnoso m
in cœlestem Paradisum tra
sanctis Angelis & beatis An
ctu JEHOVÆ gaudet, ac ante
innumerabilibus turbis, ex
tribubus collectis, stans ami
mam manutenens, altâ & si
Creatori & Salvatori suo nu
ras laudes decantat. Et veri
mus, beatissimam animula
gustum jam percepisse, dum
sitatâ alacritate, velut tripu
los & ad cœlum, tanquam
rio maxumoperè teneretur
quales pios profectò motus
hominum à Spiritu Sancto a
tamus. De hac cœlesti & beat
Deo, ad quam piis omnibus

ittebergam
trinâ & pie
laude trans
maximam
us ex recen
n ardentem
ultimâ feriâ
anno ætatis
i DEI judi
s ergastulo,
t: ubi cum
imo adspe
Agni, cum
gentibus &
albâ, & pal
voce Deo
termoritu
ut percepi
tius gaudi
bum, inu
rsus ocu
ndi deside
e visus est:
n cordibus
nimè dubi
udine cum
facit viam,
hodiè

